

Forudsætningen for Forsvarslovene var, at de givne Bevillinger skulle anvendes paa den hensigtsmæssigste Maade, og det maa forventes, at Krigsministeren paa Grundlag af den militære Sagkundskabs Stilling og den civile Befolknings Henvendelse endnu en Gang maa tage det nordre Fløjforts Beliggenhed under den omhyggeligste Overvejelse.

Ministeren kan, efter hvad der foreligger, kun siges at være bunden til ikke at foretage en Tredeling af Fortet med Opførelse af et selvstændigt tredie Anlæg paa Eremitagesletten, medens han med Hensyn til Beliggenheden af selve Haubitsbatteriet maa siges at have frie Hænder til at handle „*efter de sagkyndiges Skøn paa bedste Maade*“ (Landstingstidenden, overordentlig Samling 1909, Forsvarsministerens Udtalelse Sp. 90), naar blot Anlægets Karakter som udelukkende Søfort bevares.

Ved en saadan Overvejelse maa Hensynet til den civile Befolkning ogsaa være et tungt Lod i Vægtskaalen, saaledes at der ikke uden nogen Nytte for Forsvaret tilføjes Taarbæks Beboere store Indtægtstab og Ejendomsværdiforringelser.

**Piper,**

Udvalgets Formand.

---